Жозе-Марі Ередіа

Морський вітер

Перекладач: Д.Павличко

Джерело: З книги: Антологія зарубіжної поезії другої половини XIX — XX сторіччя (укладач Д.С.Наливайко).— К.: "Навчальна книга", 2002.

Оголені сади. Печальна рівнина.
Зима. Все вимерло. Лиш на похмурій скелі,
Де вал Атлантики б'є в камені дебелі,
Пелюстка тріпотить — остання і смутна.

А звідки ж аромат чарівний долина,
П'янкий, розвеснений, як солов'їні трелі?
Він, вітром несений попід небес пустелі,
Стривожує мене, як моря таїна.

О! Пізнаю! Летить він аж із тих широт,
Де в сонці палахкім лежать Антіли милі,
Блакитні пагорби, омріяні стокрот.

І я на цій скалі, де б'ють кімрійські хвилі.
Вдихнув із запахом знайомого зела
Ту квітку, що в садах Америки цвіла.